

Синопис жаху

Років зо двадцять тому, на околиці маленького містечка жила сім'я Ткачук, що складалась з трьох осіб: тата Андрія, мати Васиlines та маленької десятирічної доньки Софійки. Жили вони доволі скромно, але батьки намагались давати дитині все найкраще по можливості.

Одного дня, блукаючи ярмарком, тато Андрій натрапляє на старовинну шпильку для волосся. На останні зайві кошти він купляє подарунок дочці. Софійці до вподоби аксесуар, вона користується ним кожного дня. Відтоді життя родини змінюється назавжди.

Через деякий час, мати починає помічати, що з донькою щось не так: дівчинку наче зурочили. Дитина постійно магнетизує телефон, і робить дивні речі після розмов.

Раз, коли батьки були на роботі, Софійка гралась у ляльки, як раптом затріпотів телефон. Це була її нова подруга — Марія, яка тепер постійно дзвонить дівчинці. Жінка розповідає, як померла в цьому домі й що вона самотня. Софія ж зовсім не відчуває страху, їй подобається нова приятелька.

Марія просить дівчинку взяти ножа і порізати собі руки, аргументуючи, що так вони нарешті зустрінуться і зможуть постійно гратись разом. Андрій вчасно повертається додому, встигаючи перехопити Софійку в останню мить.

Батьки вирішують відвезти дочку до ворожки в сусіднє місто. Баба Яся — відома знахарка одразу відчула зло, яке оточувало маленьку дівчинку. Ворожка наказала батькам забрати шпильку і закопати вночі якомога далі від дому, щоб Софійка ніколи не знайшла її. Андрій так і робить.

Все налагоджується, Софійка знову стає собою. Так минає пів року. Аж раптом, Софійка приходить додому і хизується, що знайшла в парку шпильку, ту саму шпильку. Василина дуже сварить доньку, та відбирає знахідку. Після цього телефон майже ніколи не затихає. Він постійно дзвонить, але на тому боці слухавки завжди тиша.

Щоб не зійти з глузду, Андрій та Василина приймають рішення переїхати на деякий час в готель, щоб все нарешті скінчилось, але і там все продовжується. Далі так не може бути, гроші закінчились, родина змушена повернутись назад.

В першу ніч вдома, через декілька годин, як всі засинають, дзвонить телефон. Софійка тихенько викручується з маминих обіймів і підіймає слухавку.

- Привіт, Софійко. Скучила? – промовив холодний голос на тому кінці дроту.

Наступного ранку, вся сім'я знайдена мертвою: батьки зарізані в ліжку, а десятирічна дівчинка сиділа мертва з телефонною трубкою в руці. І більше цей телефон ніколи не дзвонив.